

10

Biblia și șvaițerul

Despre prejudecata Bibliei cu găuri

Foarte mulți oameni, fie că își dau seama sau nu, consideră deseori Biblia ca teribil de asemănătoare unui cașcaval: adică, sunt o grămadă de chestii bune pe acolo, dar și o droaie de găuri prin ea.

“Daa, zic ei, Biblia e de mare ajutor și generatoare de multă inspirație. Iubesc anumite pasaje cum ar fi psalmii, uite, Psalmul 23 de exemplu, este atât de frumos...”

Dacă însă îi chestionezi mai departe, până la urmă te trezești că-ți spun: “Da, sigur că mai sunt și probleme pe acolo prin Biblie, adică greșeli, dar asta nu mă prea deranjează pe mine. La urma urmei, n-a fost scrisă ca un manual de istorie, nu-i așa? Este exactă unde trebuie să fie, adică în probleme de doctrină sau credință”.

Iată o nouă prejudecată.

Deseori, oamenii care fac astfel de afirmații au o idee foarte vagă referitor la ce înseamnă așa zisele “greșeli” la care se referă. Biblia nu este plină de găuri și nici ciuruită de greșeli. Ea este Cuvântul inspirat al lui Dumnezeu, care însumează performanța de a fi fost scris într-o perioadă de peste șase sute de ani de către aproximativ patruzeci de autori diferiți, iar forma ei actuală este transpunerea unor manuscrise originale păstrate în mod miraculos, scrise de copiiști scrupuloși și oameni învățați, atenți la evenimente. Vechiul și Noul Testament sunt documentele cele mai larg atestate și mai bine păstrate din punct de vedere al exactității dintre documentele lumii antice.

Urmașii lui Isus nu pot ignora faptul că Domnul Însuși a crezut în acuratețea Scripturilor. El a spus în Ioan 10:35 că “Scriptura nu poate fi desființată” și a narat istoria lui Iona ca pe un fapt real. De asemenea, a citat din Scriptură în pustie când era ispitit de Satana și a făcut referire în mod repetat la Cuvânt în toate pildele Sale, considerând detaliile istorice, învățăturile și întâmplările din Vechiul Testament ca fiind indubitabile.

Tot astfel, autorii Noului Testament au confirmat perfecta autenticitate a întregii Scripturi. Apostolul Pavel a scris la 2 Timotei 3:16 că “Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire...” Mai mult decât atât, el, alături de ceilalți apostoli, a recunoscut calitatea de text inspirat când a vorbit de scrierea Noului Testament, făcând afirmații de genul: “ceea ce vă scriu eu este o

poruncă a Domnului” (1 Corinteni 14:37).

Nu putem nega faptul că există totuși în Biblie perspective diferite ale aceluiași eveniment, accentuări diferite în repovestirea unor anumite incidente, precum și alte aparente discrepanțe. De asemenea au fost dificultăți în transpunerea textelor originale din greacă și ebraică, la fel cum au existat o mulțime de interpretări greșite ale unor anumite pasaje. Cu toate acestea, când un creștin din secolul XX deschide Cartea, el citește Cuvântul inspirat, păstrat intact și credibil al lui Dumnezeu. “Iarba se usucă, floarea cade”, spune Isaia, “dar cuvântul Dumnezeului nostru rămâne în veac” (Isaia 40:8).

Temă de casă

Înfruntă prejudecata creată de mitul Bibliei cu găuri prin următoarea muncă independentă:

Citește Matei 4:1–11. Isus îi răspunde fiecărei ispite a diavolului cu o referință din Scriptură. Folosind o concordanță biblică sau o Biblie cu referințe, determină locul în care se găsesc pasajele citate de Mîntuitorul și scrie-le mai jos:

versetul 4 _____

versetul 7 _____

versetul 10 _____

Citește următoarele:

Matei 21:38–41 unde Isus se referă la experiența profetului din cartea Iona.

Marcu 2:23–26 unde Isus se referă la un incident petrecut în 1 Samuel 21:6–7.

Ioan 3:14–15 unde Isus se referă la un eveniment expus pe larg în cartea Numeri la capitolul 21.

Acum fă o evaluare: Oare exprimă Isus vreo îndoială privitoare la existența faptică a acestor oameni, evenimente și acțiuni, sau le oferă o credibilitate cu adevărat reală? Acest lucru îți poate oferi o anumită călăuzire în vreo direcție și dacă da, cum?